

men absolut vare paa det Rene med, at Intet kunde tænkes mulig i den Henseende fra Folke-thingets Side — jeg har kun sagt, gjentager jeg, at disse ærede Medlemmer meget godt kunde høre den høitærede Finantsminister i hans Anmodning om saa hellere strax at stemme mod Sagens videre Fremme.

Tauber: Jeg skal ikke forlange Diskussionen videre, men kun bemærke, at naar jeg stemmer for Lovens Overgang til anden Behandling og dens Henvisning til Udvalg, gjør jeg det af samme Grunde og med den samme Motivering, som blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Jeg skal tillige ligeoverfor den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), om at Lønningsudvalget ikke vilde søle sig generet eller trykket i sine Arbejder og Beslutninger ved det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, men staa fuldkommen frit, gjøre den Indvending, at i den foreliggende Lov er det jo bestemt, at de foreslaaede Tillæg skalbe indenfor den i Loven fastsatte Grændse være gjældende for alle Embedsmænd, og derigjennem er altsaa foreslaaet, at Regjeringens Lønningsforslag skulle med en vis Begrændsning være gjældende, indtil de nu gjældende Lønningslove ere reviderede; — men deraf følger jo ganske simpelt, at Lønningsudvalget kommer til at arbejde under det Tryk, at det veed, at, hvis det ikke gaar saa vidt, som Regjering og Lands-thing maatte ønske, gjælder dog indtil den Tid, hvad Regjeringen ønsker. — Jeg skal tilføje, at jeg ligesaa lidt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har været saa ivrig for at gaa den Vej med Forespørgsler, som den ærede Formand for Lønningsudvalget (Høgsbro) har oplyst, er fulgt; ganske vist har jeg ligesom det ærede Medlem sluttet mig til den Stemning, som blev den herskende i Udvalget i saa Henseende — væsentlig paa Foranledning af det ærede Medlem for Viborg (Klein) — men jeg havde i Grunden ønsket, at Lønningsudvalget strax havde fordelt sit Arbejde mellem Underudvalg; det Forslag, jeg stillede derom, fandt imidlertid ikke Tilslutning, og som Følge deraf gik jeg den Vej, som i det Hele havde Stemningen for sig i Udvalget.

Rjar: Man er jo kommen ind paa til en vis Grad at motivere sin Afstemning, og dette skyldes hovedsagentlig den meget ærede Finantsminister, idet han jo har udtalt, at han ønskede, at de Medlemmer heri Salen, der ikke vilde gaa ind paa Lovforslaget, og som ikke kunde tænke sig, at det i et Udvalg kunde undergaa en saadan Forandring, at de saa kunde gaa ind derpaa,

helt skalbe stemme mod Overgang til 2den Behandling. Ministeren erklærede udtrykkelig, at det vilde hverken han eller den høie Regjering i det Hele søle sig fornærmet over. Det er en klar, ren og bestemt Udtalelse, og den vil jeg følge, idet jeg er enig med den høitærede Minister i, at, naar man ikke kan tænke sig under nogenformhelst Eventualitet at kunne stemme for det foreliggende Forslag, er det ikke værd at forlange dets Liv, saa kunne vi lige saagodt gjøre kort Proces med det strax, ligesom de gjøre andetsteds ved Ting af lignende Besskaffenhed, de ikke synes om, og jeg skal derfor efterkomme den høitærede Finantsministers Opfordring i saa Henseende, idet jeg hverken vil eller kan erkjende, at der er nogenformhelst Grund til at give Embedsmændene et Tillæg ad den anvisste Vej. En anden Sag var det, hvis selve Lønningslovsforslagene forelaa, om man da kunde gaa ind paa, at en vis Klasse af Lønningerne forhøiedes i Genhold til de Oplysninger og Motiveringer, som da maatte fremkomme. Men være med til at erkjende, at Lønningerne ere for lave, og afhjælpe det ved et almindeligt Dyrtidstillæg eller Lønningsstillæg, hvad man nu vil kalbe det, det hverken kan eller vil jeg. Jeg gad nok vide, om man dog ikke, naar man tager Embeds-lønningerne i deres Almindelighed og sammenligner dem med Statteydernes Stilling, vil erkjende, at næsten samtlige Embedsmænd ere ganske anderledes stillede end Middelklassen af Befolkningen i Almindelighed. Jeg skal endnu tilføje, da der er gjort Bemærkning derom af en tidligere æret Tale, at, saasnart der her er Tale om paa en eller anden Maade at gjøre Noget for Arbejderklassen her i Landet, som man ikke kan negte i de senere Aar er kommen i en mer eller mindre fortrykt Tilstand, er der ikke saa overordentlig god Villie tilstede her — jeg havde nær sagt fra nogen Side, men det vil jeg dog ikke; thi fra en vis Side er den tilstede, men navnlig ikke fra den Side, hvortil den høie Regjering hører. Dette skal ikke anspore os til nu at erkjende, at Embedsmændene ere i en saadan Stilling, at vi villig skulle gaa ind paa et Lovforslag som det her foreliggende. Altsaa fra hvilken Side jeg end ser Sagen, saa hverken kan eller vil jeg erkjende, at der er Grund til at give Embedsmændene dette Tillæg. Og da nu den høitærede Minister ikke anser det for fornærmeligt — thi det vil jeg indrømme, at efter gammel Skik og Brug har man anset det for en Fornærmelse ikke at lade et Regjeringsforslag gaa til 2den Behandling, og hvis Regtelsen havde indeholdt nogen personlig Krænkelser for den høie Regjering, vilde jeg ikke have stemt derfor — saa skal jeg efter den høitærede Ministers Opfordring give tilkjende strax, at jeg ikke erkjender, der er nogenformhelst Grund til paa nogenformhelst Maade og under nogenformhelst Form at følge dette Forslag.